

Tjúgunda hvørt brævið verður ikki útborið

— ikki í fyrstu syftu í hvussu er, tí uttanáskriftin er skeiv

Íbúgvartalíð í og kring Havnina er vaksið nógv seinnu árin og er stóðugt vaksandi. Í Argja og Tórshavnar kommunum bágva nú umleið 14.000 fólk í 5.000 húskjum. Útvið 600 handlar og skrivstovur eru tilsamans, og øll skulu hava post hvønn gerandisdag, bornan til hús ella lagdan í eina av teimum útvið 1.000 postboksnum í Havn ella á Argjum.

So hvørt sum býurin er vaksin hevur posthúsið

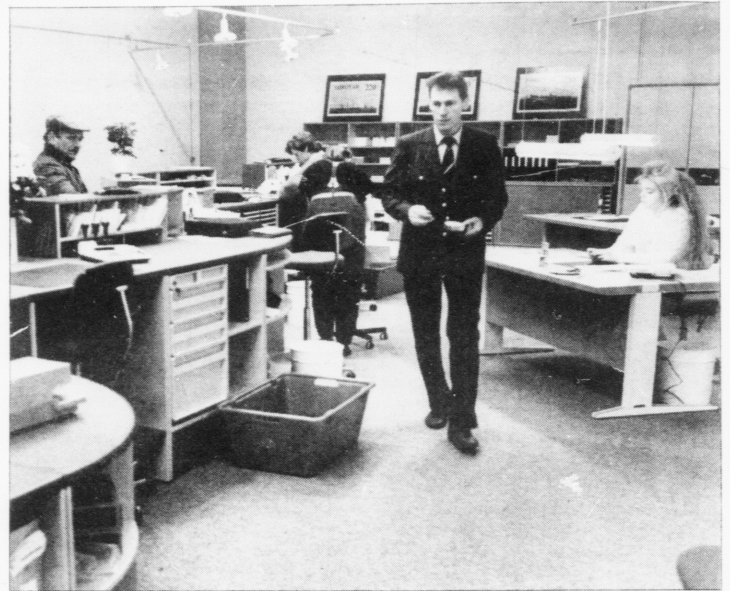
havið vaksandi trupulleikar við at fáa postin rætt fram. Ein orsök er helst, at komið er upp um tað markið, har flest øll kenna hvønn annan, men størsti trupulleikin er, at mót-takaraheitini antin eru beinleiðis skeiv ella ófullgjøgjað. Gøtu- og boksnummar er ofta ikki áskrivnað, og harafturat flytur nógv fólk uttan at upplýsa nýggja bústaðin.

Talan er um so mikið av posti, at tá postboðini eru farin út, eru umleið 500-

1000 brøv dagliga, sum í fyrstu syftu ikki kunnu takast við. Tað svarar til gott og væl 5% av postinum til útbering. Sama ger seg galdandi við postinum til postboksirnar, ikki helvtin av hesum posti hevur áskrivnað postboksnummar.

Umframt eitt størri kanningararbeiði forir hetta tíværra eisini til gitingar, ið aftur føra til feilir — eisini við rætt merktum posti.

Postverkið hevur sum

mál og mið, at posturin skal skjótt og rætt fram. Hetta er eisini eitt krav, sum samfelagið hevur rætt til at fáa uppfyllt. Vit gera okkara besta, men mugu ásanna, at uttan rætta og fullgjøgjaða uttanáskrift, eru vit ikki før fyri at lúka hesi krøv til fulnar.

Tað hevur serliga í seinastuni verið gjørt eitt miðvíst arbeiði fyri at

bóta um hetta, t.d. við dygdarkanningum av okkum sjálvum og í samarbeiði við sendarar av stórum postnøgðum, og hevur hetta hjálpt heilt væl. Tað gevur okkum mót til at fara longur og á henda hátt heita á øll, ið senda post, at merkja hann væl við:

fullum navni, gøtunavni og nummari, postboksnummari,

Tað er trupult at fáa fólk uttanáskrift á brøvini, sigur Postverkið

postnummari og býnavni — og samstundis upplýsa egnan bústað líka væl.

Bacalao sendir nýggjar fiskavørur á marknaðin

Neyðugt at góðska fiskavørur.

— Góðsking er arbeiðskrevjandi, og tí er tað týðningarmikið at lønarútreiðslurnar ikki gerast ov stórar, um vit skulu kappast við onnur lond, sigur Martin Jacobsen, virkisleiðari á Bacalao

Bacalao er nú av álvara farið undir at góðska fiskavørur. Virkið pakkar nú kalva og kongafisk í pakkir á 300 gram, sum beinleiðis eru ætlaðar brúkararum.

Virkið pakkar eisini á 400 gram av toski og upsa.

Tað er Føroya Fiskasøla, sum útflytir hesa nýggju vøruna. Kalvin og kongafiskurin verður seldur til Týsklands, meðan meginparturin av upsanum verður seldur til Finnlands, og nakað av upsa og toski verður selt til Svíðeríkis og Danmarkar.

Fiskiskapurin minkar

Fiskiskapurin hjá isfiskaskipunum undir Føroyum minkar, sigur Martin Jacobsen, virkisleiðari á Bacalao.

Í 1985 tók Bacalao imóti 13.000 tonsum av isfiski. Í 1986 tók virkið imóti 11.500 tonsum, og higartil í ár, hevur virkið tikið imóti minni fiski, enn somu tíð í fjør.

Martin Jacobsen sigur, at orsøkin er hon, at skipini fáa minni og minni hvørt árið.

Hevði Bacalao ikki havt fingið Brestir, so hevði virkið havt fingið enn minni av toski.

Samstundis, sum nógðin minkar, so bróytast eisini nógðirnar av teimum ymisku fiskaslogunum. Meðan Bacalao arini frammanundan mest tók imóti upsa og toski, so er kongafiskurin nú við at taka upsan aftur.

Teir fyrstu 8 mánaðirnar av 1987 tók Bacalao imóti 2100 tonsum av upsa, og 1950 tonsum av kongafiski.

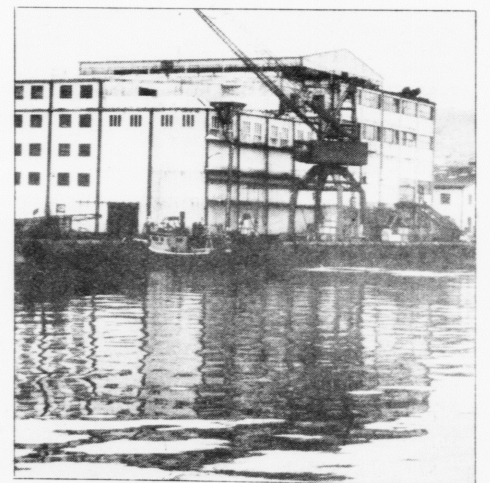
Tað krevjast ikki so nógð arbeiðsfolk at hagraiða kongafisk, sum annan fisk, men higartil hevur verið nóg mikið av arbeiði til allar hendur, og ofta vantar virkjunum fólk.

Fiskurin má góðskast

Martin Jacobsen hevur bert eina loysn upp á tann minkandi fiskiskapin, og tað er, at vit góðska fiskin so nóg sum møguligt. Tað er neyðugt, um vit framvegis skulu vaksa um okkara útflutning.

Tað hevur ofta verið fært fram, at tollurin í teimum ymisku londunum er ein forðan fyri góðskaðum vörum. Men tað heldur Martin ikki. — Tær royndirnar, sum Bacalao higartil hevur havt, benda á, at tollurin ikki verður tann stóra forðingin.

Harafturimóti heldur

Martin Jacobsen, at lønarútreiðslurnar eru ein bági fyri kappingarevnið, og tí er neyðugt, at lønirnar ikki hækka so nóg.

Sum dømi nevnið hann, at upsín kappast við fiskavørur úr londum, har lønin bert er ein brøkpartur av tí føroysku, t.d. Suðuramerika.

Virkisleiðarin á Bacalao vantar sær nóg burturúr tí pakkaða upsanum, toskinum og kongafiskinum.

Enn er solan á byrjunarstigi.

Møguleikarnir tykjast vera góðir fyri at sleppa av við vátpakkaðan smápakning. Læra vit okkum at framleiða eina dygdarvøru, og sum kappast á marknaðinum bæði í prisi og dygd, so vantar hann, at hetta kann menna bæði útflutningsvirði og hækka vinningin, skrivur blaðið «Okkara millum».